

Vallekilde, d. 11te Januar 1893

Kære Sanne!

Tak skal Du have for Dit brev og det yndige billede, det blev jeg rigtig nok glad ved, hils Din moder og tak hende for forklædet, det er så pænt og passer mig så godt. Jeg venter, at Sunneva snart skriver til mig, jeg håber hun fik de penge, jeg sendte næstsidste rejse, skønt Du ikke omtaler det i Dit brev, der var 4 kr. til Eder og 3 kr. 50 ø. til Thrine med den samme postanvisning. Thrine nævnte heller ikke noget om, at hun havde fået sine, men jeg håber dog, at det alt sammen er i orden. Du skrev, at Sunneva skulde ned på apotheket for at lære at ekspedere, skal hun da have plads der? Det var måske ikke så galt, om det kunde ske. Nu har I altså fået ny præst i Thorshavn, kan I godt lide ham, er han god imod folk? Jeg tænker mig, at han er lidt anderledes end Hansen var.

Nu kan Du tro, det er koldt hernede, og jeg tænker noget på Marie, da jeg ved, at hun så dårlig kan tåle kulden; hun har jo ikke så lidt at bestille, og kan ikke blive fri for at gå ud i sneen. Marie har selv fortalt mig, at hun var forlovet, og jeg synes, han ser så rar og god ud på det billede, Marie har, så jeg tænker, hun får en god mand. Denne gang kan jeg ikke skrive noget langt brev til dig, kære Sanne, da det nu er min travle tid, senere skal Du nok få en lang beskrivelse. Jeg håber at Du og Dine søstre ser til Ellen faster nu i vinterkulden.

Nu må Du hilse alle Dine søskende så mange gange, sig til Ki, at han skylder mig brev, jeg har skrevet sidst til ham, det mindes jeg tydeligt; jeg venter, at han snart skriver til mig, og bed også Johanne og Sigrid skrive.

Lev så vel, kære Sanne! Et godt og glædeligt nytår ønsker Dig

Din

Bette faster.

Vallekilde, d. 1ste Juli 1893

Kære Sunneva og Sanne!

I skal have hjærtelig tak for Eders kære breve; i dag har jeg ikke tid til mere end at sende en hilsen, I skal nok få længere breve senere. Hils alle i huset både gamle og unge; sig til Zakarias, at Bette faster husker godt, at det snart er hans fødselsdag, han skal nok få noget af mig en anden gang.

Lev vel alle!

Eders hengivne

Bette faster

Sig til Din fader, at pengene for fjerene er bragt i orden, det håber jeg også Marie skriver om.

Vallekilde, d. 11te Juli 1893

Rigtig mange tak for Dit kære brev, det er venligt af Eder, at I ikke glemme Bette faster, som færdes langt borte i det fremmede, men dog ofte ja hver dag i tankerne rejser over sø og salten vove op til Øerne i Atlanterhavet; og anderledes bliver vel minrejse til Færøerne ikke, tænker jeg; det skulde gå underlig til, om jeg nogen sinde mere skulde sætte min på Færøa grund. Jeg tænker Du har moret Dig godt på Din Kolters rejse og Du blev vel også godt ”trakteret” af Kolters folk, vil jeg håbe; jeg har aldrig været der, men jeg tænker mig, at det må være et ejendommeligt sted, og smuk udsigt er der vist fra ”Toppen”, jeg kan ikke tænke mig andet. Jeg kan nok tænke mig, at Du længes efter Sanne, I var jo meget sammen; Gud give nu, hun må få det godt, og de må blive gode ved hende, så finder hun sig nok til rette, om det end kan være lidt trist at skulle færdes mellem helt fremmede mennesker i fremmed land. Jeg har haft brev fra hende en gang, men nu længes jeg efter at høre mere udførligt fra hende om, hvordan det går hende, og om hun har besøgt Elin faster, som hun skrev, at hun vilde, når hun fik tid. Du må undskylde, at brevet ikke bliver ret langt denne gang, jeg har ikke så god tid, da jeg hele dagen har været hos Sigrid Trier Hansen, som har været syg; i aften var det dog bedre med hende, så jeg tænker, jeg bliver fri for at komme der i morgen. Du har vel nok set hendes og hendes mors billede hos Thrine, og så lille Helgas; nu har de også en lille søn, han hedder Hans efter sin bedstefader, og er en dejlig dreng.

Du må hilse Johanne mange gange fra mig og takke hende for brevet, jeg skal nok skrive til hende en anden gang, ligeledes til Sigrid, hun er nu en stor pige, jeg vilde næppe kende hende, når jeg så hende; og Zakarias han er vel også stor, og så er der to, som jeg ikke har set, ja tiden går!

Hils nu alle, kære Sanne, og lev rigtig vel!

Du hilses kærligt af

Din hengivne

Bette faster

Vallekilde, d. 13^{ie} Septbr. 1893

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev, Du gør mig en stor glæde ved at skrive til mig, det må Du tro. Det var morsomt for Dig at komme sådan en tur til Vågø, kan jeg tænke; der blev fortalt at Jakob skulde komme ti København i sommer for at lære at spille orgel, da der skulde anskaffes orgel til kirken i Midvåg, og så ventede jeg halvt om halvt at se ham herud i Vallekilde, men det er vel ikke blevet til noget, da jeg ikke har hørt noget om det senere. Jeg vil ønske, Du må få lykke og held med det, Du tænker på, kære Sanne, jeg ønsker alt godt for Dig og Eder alle, ja jeg ønsker altid at jeg havde evne som vilje til at hjælpe Eder, så vilde jeg gøre det af et godt hjærte. I dag ventede jeg Hans hertil, vejret er dejligt, men han kom ikke, han har det måske travlt, eller der er andre ting i vejen for ham. Hvis jeg nu havde mange penge på lommen kunde jeg godt kommet og besøgt Eder nu med "Thyra" og så rejst igen med "Laura", det skulde været "svir", men der regner vist ingen penge ned til mig, heller ikke kan jeg grave dem op af jorden, så jeg får nok lov til at blive, hvor jeg er. Har Andrea Mortensen været i Thorshavn inden hun blev forlovet, der er nok glæde i familien over den begivenhed. Jeg har hørt, at Andrea skal til København igen til vinter, det er vel for at uddannes.

Jeg venter at høre fra Dig, næste gang der kommer skib, kære Sanne, hvorledes det er gået, om Du har fået sat igennem, hvad Du tænkte på. Det vil nok gå dig godt, det håber jeg; senere kan Du så gøre en rejse til Danmark, om vi lever, og alt går godt.

Nu er her dejligt med al den modne frugt, der hænger på træene, æbler, pærer, blommer og andet, jeg vilde ønske, det var mit, så skulde I få en god kasse til frugt derover. Og så vilde jeg ønske, at jeg havde bid "grind" fra Eder, den skulde smage, tænderne løber ordentlig i vand, når jeg tænker på "tvøst og spik".

I dag får Du ikke mere, kære Sanne, Du må nøjes med dette, så dårligt som det er.

Lev nu rigtig vel og hav det godt i alle måder. Kærlig hilsen

Din hengivne

Bette faster

Skriv til mig!!!

Vallekilde, d. 1ste Oktbr. 1893

Kære Sanne!

Rigtig mange tak for Dit kære brev, det er smukt af Dig, at Du sådan bliver ved med at tænke på Din gamle faster. Når Du får dette brev, er Du vel begyndt at gå i lærerskolen, så vil jeg ønske, det må gå dig godt, og Du må få held og lykke. Jeg kan ikke vide, hvorledes Din søster Marie har det, hun har ikke skrevet til mig nu snart i halvtredie måned, det synes jeg er temmelig længe; nu vil jeg skrive til hende til hendes fødselsdag på onsdag. Har Du aldrig skrevet til Sanne, siden hun rejste til Leith, hun vilde nok blive glad ved et lille brev fra Eder; Du kan tro at det mange gange kan være ensomt for hende i det fremmede land. Du morede Dig vel godt til jubilæumsfesten, var der mange mennesker og hvor blev den holdt, var det i Müllers eget hjem eller i klubben. Det fornøjer mig altid, når Du fortæller mig lidt om alting derhjemme; Du må gerne en gang, når Du har lyst, fortælle mig lidt om alle naboerne, hvorledes det går hver især. Du kender ingen her, så det kan ikke nytte, jeg fortæller Dig noget om dem, jeg lever iblandt, men så kan jeg til gengæld fortælle dig lidt om, hvorledes vi leve. I denne tid er der ingen skole, som Du nok ved, så er her mere fredeligt, end når der er hen ved 200 unge mennesker i huset. Om aftenen samles alle Triers husfolk hos Triers datter Ingeborg, og der bliver så læst højt. Trier selv har læst et digt af Ingeman, der hedder "Rejnald Underborn", det er kønt, kan du tro. Jeg er ikke så tit deroppe om aftenen, jeg er tiere hos Sigrid og hendes to små søde børn, dem holder jeg så meget af; så tænker jeg på alle dem, jeg har haft med at gøre i årenes løb, alle mine broder og søsterbørn. Mourits Vinter er her endnu, han skal på skolen igen til vinter. Sidst i denne måned så bliver der holdt møde, hvor folk kommer til fra alle landets egne der blive så holdt taler, og folk taler med hinanden og har det i det hele meget fornøjeligt; Marie har skrevet, at hun tænkte på at komme hertil, men jeg ved ikke, om hun får råd til det; rejsen koster jo ikke så lidt, og opholdet skal også betales. Jeg vilde være glad, hvis hun kom. Fjeren er kommen, og pengene for dem har jeg sendt i dag med postanvisning til Din fader. Jeg har sendt en kasse med lidt æbler og pærer til Din fader, jeg håber, den kommer frem og ikke vil koste alt for meget i fragt; den kan ikke betales forud herudefra, ellers vilde jeg have gjort det. Der er lidt i en pakke for sig til Ellen faster, det vil I nok give hende. Pærerne kan ikke godt tåle at gemmes ret længe, så dem må I helst spise først, æblerne kan bedre gemmes.

Nu må Du hilse alle, kære Sanne!

Lev så vel, og skriv til mig igen.

Din hengivne

Bette faster

Bed Din fader endeli lade mig vide, om jeg får de 16 pund fjer, som jeg har bedet ham om, eller ej. Brevet til Ellen faster vil Du nok besørge.

Vallekilde, d. 5^{ie} Novbr. 1893

Kære Sanne!

Rigtig mange tak for Dit kære brev! Sunneva har nok rent glemt mig, jeg har dog sidst skrevet til hende hils hende fra mig og sig, at jeg håber at høre lidt fra hende næste gang. Det var sørgeligt, at Ellen faster ikke vilde være hos Eder, nu er jeg bange for, at hun kommer til at døje meget af kulde i vinter, Gud ved, om hun overlever en streng vinter, men det kan jo ikke nytte noget at tale derom, hun må jo gøre, som hun selv synes, hvor meget ondt hun end gør imod sig selv derved.

Nu skal du høre, hvor uheldigt det gik med den kasse, jeg sendte til Eder, kære Sanne; den blev efter min mening sendt herfra i rette tid, jeg sendte den nemlig d. 30te September, og dampskibet skulde først afgå d. 3dje Oktober, men den var ikke afsendt fra stationen førend d. 2den Oktbr. og kom så først til dampskibskontoret en time efter at "Laura" var afsejlet. Jeg fik så brev fra kontoret om, hvorledes det var gået, og så blev kassen stående derinde; nu var jeg for et par dage siden i København, og så gik jeg ned på dampskibskontoret for at høre om, hvorledes det stod til med kassen, og da havde de allerede undersøgt den og sendt brev til mig til Vallekilde, da frugten var helt rådnet op; så nu får I heller ikke noget denne gang, jeg er så ked af det og ikke fri for at være ærgerlig på stationsforstanderen i Mørkøv, det er ham der har været uefterrettelig. Denne gang må I så nøjes med min gode vilje, lever vi og har helsen, kan det måske blive bedre en anden gang. Jeg lader det brev, jeg fik fra kontoret, følge med, så kan I se, at det forholder sig som jeg har sagt. På samme måde er det gået med den kasse, Marie sendte, det sagde de inde på kontoret, de havde set, at begge kasserne skulde sendes efter samme adresse. Marie var her til efterårsmøde, og da fortalte hun mig, at der var sendt en kasse der nedefra, og det var gået på samme måde med den som med min. Jeg har ikke hørt noget til, et der er kommet nogen fjer, så der er vel ingen bleven sendt; hvis Din fader kan skaffe nogen, håber jeg, han gør det. Du nævnede ikke noget om, at pengene var kommen for den forrige, men det håber jeg, der er, da jeg ved, at jeg afsendte dem i rette tid.

Dette lille hefte jeg sender, er til Zakarias, hils ham mange gange fra Bette faster; Kristian kan læse for ham i det, hvis han ikke selv kan.

Nu må Du hilse alle, kære Sanne, både forældre og søskende og ønske dem en glædelig og velsignet julefest.

Lev så vel og tag mange kærlige hilsener
fra Din hengivne
Bette faster

Jeg håber, det vil gå dig godt i skolen.